

DANSBANOR OCH FESTPLATSER I LAGGA

En utmärkt idé av redaktionen för Magazinet att göra en inventering av dansbanor och festplatser. Det är ju ett stycke kulturhistoria, värd att gå till hävderna och inte att förglömma.

Flera av oss äldre har ju minnen från dansbanan och festplatsen. Minnen som kanske är en smula nostalgiska. Vi behöver bara höra den gamla valsen Lördagsdansen sjungas av Åke Grönberg, för att lystra, entusiasmeras och drömma oss tillbaka. Till tiden och kvällarna vid dansbanan till eggande musik, med svärmeri, romantik och kärlek. Vad blev det manne av honom eller henne från den tiden som man dansade med och älskade lite i smyg..

I Lagga har vi haft åtminstone fem dansbanor under olika tidsepoker. Platser, tid och ungdom har växlat. Oftast är det föreningar som legat bakom uppförandet av dansbanor och arrangerandet av fester med dans m m. Detta hindrade inte att andra föreningar kunde få hyra festplatsen ifråga. Initiativtagare för anordnandet av fester vid det natursköna Moralund, å dåvarande skogvaktar Janssons björkbacke, var Lagga Skytteförening. I Kasby park var det Lagga J. U. F. som på 20-talet anordnade fester, mest om söndagarna om jag minns rätt, och vid Furubacken var det Lagga I. F. Festerna å sistnämnda plats drog man igång med i början på 30-talet. Och Furubacken blev snart mycket populär. Dit cyklade många vacker lördagskväll ungdom från Knivsta och Uppsala och fröjdade och roade sig. Och Lagga-ungdom förstås.

Festplatsen Moralund låg som sagt idylliskt till på vänster sida av vägen till Alsike. En avtagsväg till Långmyrorna vid sidan om festplatsen, gjorde att en och annan som inte hade råd med entréavgiften å 50 öre, sökte smita in bakvägen. Den gamla gärdesgården då gick lätt att forcera. När Skytteföreningen hade fest där omkring år 1920 var det förutom dans, läskedrycks- och kaffeförsäljning även skjutbana. En läsk kostade 30 öre och kaffe med dopp 50 öre. Någon gång var den då kände vagabonden och vägluffaren Lagga-Janne med, visade skrattande upp sin mindre vackra nuna, sjöng och gjorde sk bondgrin, för vilket han fick fem å åtta öre. Det bästa och värdefullaste var dock söndagens familjefest då man spelade teater. Då gick hela familjen, söndagsfina och värdiga dit, hälsade vänligt men värdigt på bekanta och kände att det var helg. Teater på söndagseftermiddagens fest förekom vid denna tid mångenstädes i Uppland, och var oftast ett värdefullt kulturellt inslag av klass.

Festerna å Kasby gård, platsen kallades då Fåfången, var mera sporadiska. Efter varje fest monterades dansbanan ner, när den annars skulle ha verkat störande på herrskapsmiljön, den vackra parken och rinnande bäck och så det magnifika slottet. Ett trevligt inslag vid söndagens fester var Lagga sångkör, som framträdde med flera utmärkta sångnummer under ledning av folkskolläraren, organisten och klockaren Helmer Ahlin, sedermera överlärare i Knivsta. Lagga J. U. F. hade fest där 1925. Sedan blev det midsommarfest och lekar vid den nya prästgården, något som faktiskt blivit lite av tradition, fast man nu firar sommarhögtiden vid Hembygdsgården med Lag-

ga-runtresor på lövad vagn.

I Olunda backe, snett emot Högmans på Gärdet, låg på sin tid en dansbana. Om denna vet jag inte mer än att gurgel och små intermezzon mellan Laggaungdom och ungdom från Östuna ibland inträffade. Man ville ha flickan för sig själv, och man slog vakt om sina landamären.

Bland de små egnahemmen, tidigare hörande till Kasby gård, vid vägen till Funbo, på höger sida ligger stället Nybygget. Där fanns på 10-talet en dansbana som tillkom därigenom att torparpojarna lyckades få en hel del utskottsvirke från sågen vid Söderby kvarn. Musiken var ett femradigt dragspel, som en gammal kolare, egentligen från Länna, trakterade med stor bravur. Det var polka, gammelvalse och hambo i gor omväxling.

Simon Laggeby